

sreča z „Zvonom“ in njegovimi sotrudniki.“ — Morda z našimi sotrudniki, katerih mi nimamo na verigi — z nami gotovo ne. To je naše mnenje in pa naš odgovor.

Slovanska knjižnica nam je podala v 55. in 56. snopiču (cena 36 kr.) A. S. Puškina »Kapitanovo hčer«, prevedeno od Semena Semenoviča. — Z veseljem smo sprejeli to publikacijo slovanske knjižnice, ker nam je porok, da se nam vendar že začno podajati po premišljenem načrtu glavni proizvodi velikih slovanskih literatur — proizvodi, ki se jih je že davno polastila svetovna književnost. — Prevod se čita dosti gladko; tudi Lermontovova pesem »Na smrt Puškina« (v dodanem Puškinovem životopisu) in poetična zaglavja so glede oblike čedna. — Samo tega ne umejemo, zakaj se je v zaglavjih na prvo mesto postavil izvirnik, a šele na drugo mesto, v oklepih, slovenski prevod. Ta postopek nas živo spominja na prečudno ravnanje naših prejšnjih prelagateljev, ki so v svojih prevodih iz slovanskih literatur poetične citate in vpletke pustili vse — nepreložene.

Pripovedke iz avstrijske zgodovine. Nabral in priredil Jak. Dimnik, učitelj v Ljubljani. Tiskal in založil R. Milic v Ljubljani. 1896. Str. IV. + 143. Cena?

S to zbirko patriotičnih pripovedk g. Dimnik ni le ustregel čitanja željni mladini, ampak tudi učiteljem, katerim se je baviti z domovinoslovjem; kajti v učnih knjigah ne najdemo skoro nič tistih značilnih pripovedk iz življenja naših slavnih vladarjev in njih pradedov, k večjemu kak naslov takih pripovedk kot napotek ali migljaj, da bi tu bilo umestno vplesti dotično pripovedko. Toda s takimi napotili ni ustrezno učitelju, ki mu morda niso na razpolaganje zgodovinski pripomočki, ampak celo v zadrego ga spravijo, ker vzbude radovednost mladine, a vestni učitelj ji ne more ugoditi. V Dimnikovi knjigi pa najde odslej učitelj lepo nanizane vse te pripovedke. — Povest »o zvestem vitezu Hartmanu« iz življenja Friderika I. Rdečebradca pa je po krivici zašla med »pripovedke iz avstrijske zgodovine.«

Lepi knjigi, katera bo šolnikom tudi dobro služila kot zakladnica za pismene naloge, bi imeli prigovarjati samo glede jezika, o katerem bi želeli, da bi bil bolj skrbno premišljen, prepiljen in pa uravnan po pravopisnih načelih Pleteršnikovega slovarja; le-teh se držoč, pridemo še najlaže in najhitreje do toli zaželjene pravopisne edinosti, in prav je, da se jih že poprijemljejo i časopisi i posamezniki (dr. Tavčar v »Zbranih spisih«). Prav toplo želimo, da se teh načel oklene g. Dimnik tudi kot urednik »Učit. Tovariša«, in to tem bolj, ker po istih uravnava tudi prof. Levec uradni pravopis slovenski.

Venec slovanskih povestij. Prevodi iz ruščine, poljščine, slovaščine in srbohrvaščine. I. V Gorici. Tiskala in založila »Goriška Tiskarna« A. Gabršček. 1896. — Str. 174 vel. 8°. Cena 55 kr. — Obseg: 1. Figura. Ruski napisal Lěskov, poslov. Podravski. = 2. Iz križarskih bojev na Poljskem. Poljski spisal Edvard Zorjau; poslov. Podravski. — 3. Slepčovodja. Slika iz bosanske prošlosti; hrvaški spisal Ivan Lepušič; poslov. Ivan Čestimir. — 4. Slika iz gladnih let. Poljski napisala Eliza Orzeszkowa; poslov.

Podravski. — 5. Slovaške sličice Češki spisala G. Preissová; poslov. Fr. Tominšek a) Razna mnenja. b) Ovčica. c) Brata steklenkarja. — 6. Ada. Novela. Iz hrvaščine preložil Vekoslav. — 7. Hercegovinska pripovedka; češki spisal Jos. D. Konrad; poslov. Podravski. — 8. Sovražnik. Poljski spisal Ostoja; poslov. Podravski.

V vvodu se pripominja čitateljem: »Te povesti so bile tiskane v »Koledarju goriške nadškofije za leto 1896. in 1897.« ter v podlistkih »Soče« in »Primorca«. Zbrali smo jih pa v knjigo zategadelj, ker bodo gotovo dobro došle (sic!) Slovencem v drugih pokrajinah, kateri jih doslej niso dobili pred oči. — Ko se nabere takih povesti zopet za 10 do 12 tiskanih pol, izdamo jih zopet v posebni knjigi. Tako se razširijo v širše kroge narodove.«

Aus fremden Zungen. Eine Halbmonatsschrift, ki jo izdaje »deutsche Verlagsanstalt in Stuttgart, Leipzig, Berlin, Wien«, in ki izhaja v zvezkih po 50 penozov (za vsako četrtletje t. j. šest zvezkov stane 3 marke) pod lepim Goethejevim zaglavjem: »Die Epoche der Weltliteratur ist an der Zeit, und jeder muss jetzt dazu wirken, diese Epoche zu beschleunigen« — ta revija je objavila v 21. zvezku lanijskega leta na str. 1005. do 1008. prevod znane Kersnikove novelice pod naslovom: »Im Grundbuche. Novelle von Janko Kersnik. Aus dem Slovenischen übersetzt von Fr. V.«

Gospodu prelagatelju, ki ni nihče drugi nego naš vrli sotrudnik Fr. Vidic, moramo biti kvaležni za njegovo idejo. Kajti le na ta način priborimo priznanje malemu svojemu slovstvu, ako postavimo na ogled boljše njega proizvode na svetovnem proprišču. Seveda treba prevodilcu pri izbiranju snovi zlasti izobraznega okusa; kajti »na mejdanu« svetovnega tekmovanja, v svetovni smotri nismo več »entre nous« — doma, kjer je vse dobro; veliki svet ne bode meril naših umotvorov z relativnim merilom dobrohotnosti, nego z absolutnim svetovnim merilom. In tu pridejo — o tem smo prepričani — zlasti do veljave naši — realisti, dasi so od naših ljudi še tako malo pripoznani; nje bo tudi vnanji veliki svet za resne, čitanja vredne smatral. A kdor bi se pa drznil seznaniti tujce s tistimi našimi, kakor jim pravijo, »idealističnimi« izdelki, ta bi nas pred svetom grdo osmešil. Prav ta negodnost za med svet označuje tiste izdelke za to, kar so res: za izdelke, ki so pisani samo za — domačo rabo — »in usum Slovenorum«. — Zato pa svetujemo našim realistom, naj si pribore priznanja, ki ga jim rojaki deloma še odrekajo, na svetovnih tleh, objavljajoč prevode svojih izvirnikov v smotrah, kakor je »Aus fremden Zungen«.

»**Materine sanje**«. — Iz najboljšega rodoljubnega namena je spisal A. Gangl dramatično sliko »Materine sanje«, ki so se predstavljale v Ljubljani z lepim uspehom in se brezdvomno razširijo po malih slovenskih odrih zlasti pri veselicah v prid družbi sv. Cirila in Metoda. — Zaradi tega tudi nočemo z navadnim merilom soditi delca, dasi kaže v tehniki nekatere nedostatke in ima v dikciji nekoliko nejasnosti in pretiranosti; raje poudarjamo gladko verzifikacijo, ki nam razodeva spretnega, tudi že »Zvonovim« čitateljem vrlo znanega pesnika.

R. — I.